

[Jørgen Gram.]

anvist 8 Mand i ca. 2—3 Maaneder. Her er Titusinder af Arbejdsdage, hvis Resultat vilde kunne blive et smukt Minde om Indsats i vor Samtid.

Til Slut har jeg en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. I de sønderjyske Amter saavel som i de øvrige Amter er der en Mængde større Vej-arbejder i Gang, medens andre er planlagt og delvis vedtaget til Udførelse. Den indtraadte unormale Tid med Benzinmangel m. v. har gjort Amterne usikre med Hensyn til, hvorvidt Tilsagnene om Tilskud baade til de igangsatte og de projekterede Arbejder kan betragtes som sikrede. Enkelte Amter har standset Arbejdet. Der er nemlig fra Ministeriets Side taget det Forbehold ved Bevillingerne, at saafremt de beregnede Afgifter indgaar, vil de paagældende Tilskud komme til Udbetaling.

Da det har saa overordentlig Betydning for Amterne at vide, hvad man har at rette sig efter, og da det har saa stor Betydning at holde Arbejderne i Gang, er mit Spørgsmaal til den højtærede Minister dette: Kan Amterne betragte de givne Tilsagn om Tilskud som ubetingede og bindende for Ministeriet baade for de igangsatte og de projekterede Arbejder, trods det af mig nævnte Forbehold?

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Hvis jeg hørte rigtigt, sagde det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, at jeg i Gaar havde udtalt min Antipati mod det finske Folk. Hvis det ærede Medlem har sagt saadan noget, har han gjort sig skyldig i en beklagelig og for mig ufatteligt Misforstaaelse. Jeg har i Gaar, som Fortrykket Sp. 216 viser, sagt følgende:

„Jeg har den størst mulige Sympati for det finske Folk og ønsker, at det finske Folk virkelig maa vinde sin Frihed, men jeg kan ikke gaa med til at anerkende Rigtigheden af Paastanden om, at Finland er en demokratisk Stat.“

A. Svensson: Anledningen til, at jeg har bedt om Ordet, er ligesom for det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram den Tale, som

det ærede Medlem Hr. Jens Møller holdt her i Salen i Gaar, og som var noget af en Overraskelse for mig. Det var den, dels fordi jeg troede, at det ærede Medlem i den senere Tid var naaet frem til en mere rolig Bedømmelse af de nationale Modsætninger nede ved Grænsen, og dels fordi han gav et efter min Mening stærkt fortegnet Billede af Stemninger og Tilstande i de sønderjyske Landsdele, saadan som de former sig i Øjeblikket.

Hvad angaar det ærede Medlems egen Holdning over for Danmark og dansk Styre under de nuværende ekstraordinære Forhold, saa vil det være nødvendigt at minde om, at det ærede Medlem den 1. September, altsaa samme Dag som Krigen udbrød, offentliggjorde en Henvendelse til det tyske Mindretal i det tyske Blad i Aabenraa „Nordschleswigsche Zeitung“, hvori det hed — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til et Par Citater —:

„Det tyske Folks Kamp er ogsaa vor Kamp, dets Tro er ogsaa vor Tro, og dets Styrke er ogsaa vor Styrke. Vi bekender paa ny vor urokkelige Solidaritet med Folk, Fører og Rige over for tysk og dansk Offentlighed. Tyske Folkefæller, bevar Disciplin og Besindighed og afvent Parti-ledelsens Anvisninger.“

Den 1. September om Aftenen fremkom det ærede Medlem med en ny Henvendelse, denne Gang til det tyske national-socialistiske Partiraad, som var samlet til Møde i Aabenraa, og henstillede paa ny at udvise Besindighed samt at afvente Parti-ledelsens Anvisninger. Men saa sluttede det ærede Medlem ifølge Referat i „Nordschleswigsche Zeitung“ med følgende dunkle Vendinger:

„Prøvelsens Time er ogsaa kommet for den tyske Folkegruppe. Afgørelsens Time vil finde den paa sin Post.“

Nu kunde der meget vel være Grund til at spørge det ærede Medlem her, hvor han skal staa til Ansvar for sine Udtalelser: Hvad mente det ærede Medlem med, at Afgørelsens Time skulde finde det tyske Mindretal paa sin Post? Jeg skal lade dette ligge, og jeg afstaar saa meget mere fra at fordybe mig i denne unægtelig ret ejendommelige Proklamation, som det ærede Medlem en halv Snes Dage senere var kommet paa bedre Tanker, thi den 11. Septem-